

Uchwała Nr XVIII/170/2016
Rady Miejskiej Gminy Stęszew
z dnia 19 października 2016r.

w sprawie przyjęcia Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2016 – 2020.

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 1390)

Rada Miejska Gminy Stęszew
uchwała co następuje:

- § 1. Uchwala się Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2016 – 2020, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Stęszew.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do Uchwały Nr XVIII/170/2016

Rady Miejskiej Gminy Stęszew

z dnia 19 października 2016 r.

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2016– 2020**

Stęszew 2016

I. WSTĘP

Według polskich regulacji prawnych przemoc jest przestępstwem. W zależności od tego, czy przemoc ma charakter jednorazowy, czy się powtarza, jest ścigana z różnych artykułów Kodeksu karnego. Jeżeli przemoc ma charakter ciągły, zostanie zakwalifikowana jako przestępstwo znęcania się nad rodziną z art. 207 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm), **które jest ścigane z urzędu.**

Artykuł 207 Kodeksu karnego stanowi:

- „§1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osoba nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
- §2. Jeżeli czyn określony w §1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.
- §3. Jeżeli następstwem czynu określonego w §1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat”.

Zgodnie z art. 9d Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”. Od sierpnia 2010 r. nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie. Przedstawiciele podmiotów, o których wyżej mowa realizują procedurę „Niebieskie Karty” w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”. następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia, w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych, podejrzenia stosowania przemocy wobec członków rodziny lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie.

Wszystkie instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu są zobowiązane niezwłocznie poinformować o tym prokuraturę lub policję. Zaniechanie tego obowiązku może skutkować odpowiedzialnością karną.

II. TEORETYCZNE PODSTAWY ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Przemocą w rodzinie określane jest „każde zachowanie skierowane wobec osoby bliskiej, którego celem jest utrzymanie nad nią kontroli i władzy. Przemoc w rodzinie to zamierzone, wykorzystujące przewagę sił działanie przeciwko członkowi rodziny naruszające jego godność oraz podstawowe prawa i wolności, powodujące cierpienie i szkody”.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) definiuje przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc domowa może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Należy ją zaklasyfikować do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Prowadzi do poważnych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach. Tymczasem według danych statystycznych przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnym i stanowi poważny problem społeczny. Znęcanie się nad rodziną jest najczęściej popełnianym przestępstwem w Polsce, zaraz po przestępstwach przeciwko mieniu i życiu.

Przemoc ze strony najbliższej osoby jest doświadczeniem traumatycznym, okaleczającym psychikę. Przemoc w rodzinie przybiera różne formy: od przemocy fizycznej, przez przemoc psychiczną i seksualną, po przemoc ekonomiczną. Przemoc w rodzinie rzadko jest incydem jednorazowym. Zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny.

Rodzaje przemocy:

1. **Przemoc fizyczna** – jej celem jest zadanie ofierze bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia.
2. **Przemoc seksualna** – to zachowanie zmuszające ofiarę do podjęcia niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowania jej seksualności.
3. **Przemoc psychiczna** – to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości ofiary, wzbudzanie w niej strachu.
4. **Przemoc ekonomiczna** – to każde zachowanie, którego celem jest ekonomiczne uzależnienie ofiary od sprawcy.
5. **Zaniedbanie** – to ciągle niezaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Cykle przemocy:

1. **Faza narastania napięcia** – początkiem cyklu jest zwykle wyczuwalny wzrost napięcia, narastają sytuacje konfliktowe,
2. **Faza ostrej przemocy** – następuje wybuch agresji, sprawca przemienia się w kata, może dokonać strasznych czynów nie zwracając uwagi na krzywdę innych,
3. **Faza miodowego miesiąca** – to czas skruchy i okazywania miłości. Sprawca zaczyna dostrzegać to, co się wydarzyło. Próbuje załagodzić sytuację, przeprosza, obiecuje poprawę, staje się uczynny i miły. Pozwala ofiarom uwierzyć, że teraz będzie inaczej.

Przemoc w rodzinie ma tragiczne konsekwencje. Prowadzi nie tylko do uszkodzeń ciała ofiary, ale także do zaburzeń emocjonalnych oraz zaburzeń w sposobie, w jaki postrzega ona sama siebie, sprawcę oraz innych ludzi. Narastanie zjawiska przemocy w rodzinie wymaga niezwłocznego podjęcia działań zawartych w niniejszym Programie.

III. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE STĘSZEW

Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Stęszew została przeprowadzona w oparciu o posiadane dane i statystyki. W latach 2013 - 2015 do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego wpłynęło łącznie 118 formularzy „Niebieskich Kart”.

Tabela 1. Liczba przyjętych „Niebieskich Kart”

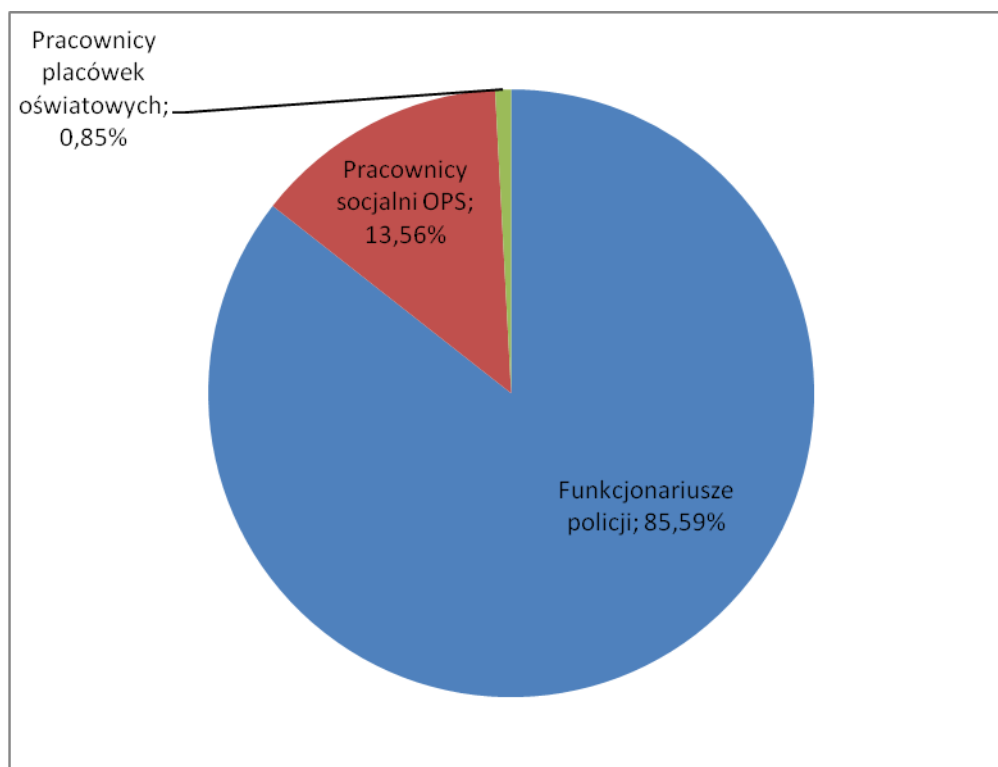
	2013	2014	2015
Liczba „Niebieskich Kart-A”	45	33	40

źródło: opracowanie własne

Analizując powyższe dane należy stwierdzić, że liczba zakładanych niebieskich kart w poszczególnych latach pozostaje na porównywalnym poziomie. Pomimo optymistycznego spadku w 2014 roku, w kolejnym badanym okresie nastąpił znaczny ich wzrost.

Funkcjonariusze Policji wszczęli 101 (85,59%) procedur Niebieskich Kart. Pracownicy socjalni Ośrodka Pomocy Społecznej wypełnili 16 NK (13,56%), natomiast Pracownicy placówek oświatowych wszczęli 1 (0,85%) procedurę Niebieskiej Karty.

Diagram 1. Instytucje wszczynające „Niebieskie Karty” w latach 2013 – 2015

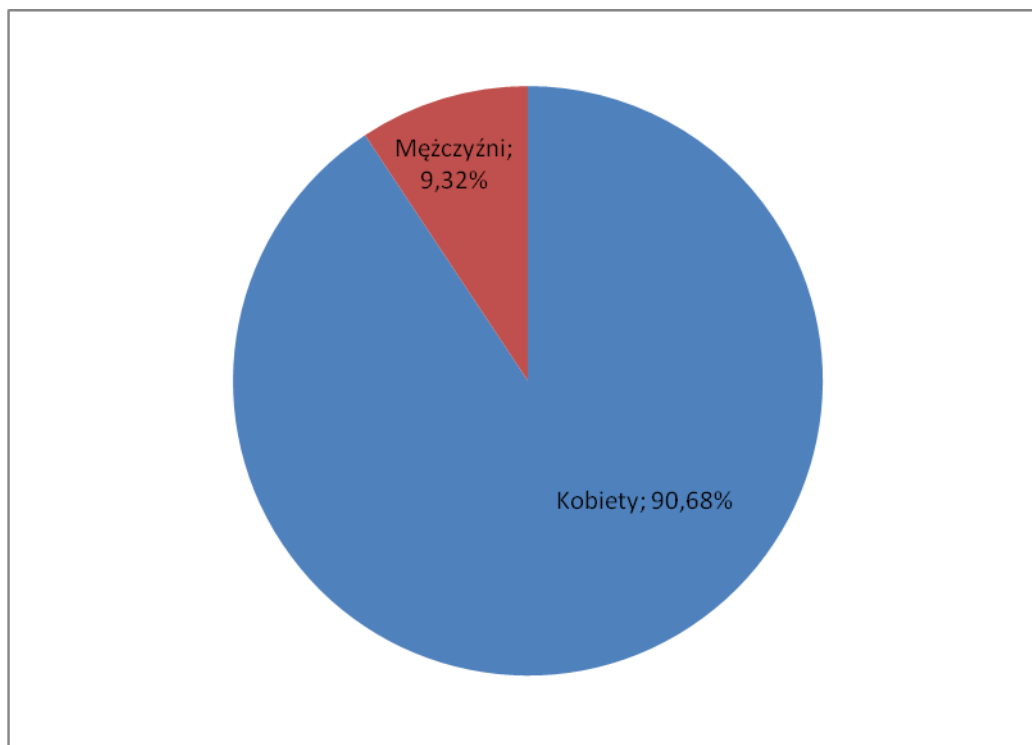

Z powyższych danych wynika, że Policja, jest instytucją najbardziej aktywną w identyfikacji problemu przemocy w rodzinie. Na przestrzeni badanego okresu przedstawiciele służby zdrowia nie podjęli żadnej interwencji w związku z przemocą w rodzinie.

Procedurą „Niebieskiej Karty” zostało objętych aż 90,68 % (107) kobiet, co do których istnieje podejrzenie że są ofiarami przemocy. Należy również wskazać, że wśród nich, jest 7,63 % (9) kobiet, które wskazują, że przemoc dotyka również ich dzieci, zarówno pełnoletnie, jak i małoletnie, zatem 35 dzieci doświadcza przemocy ze strony ojca.

Odnotowano 9,32% (11) mężczyzn, którzy doświadczają przemocy wewnątrzrodzinnej. Małoletni do 18 roku życia, co do których istnieje podejrzenie, że są ofiarami przemocy ze strony matki stanowią 2,54% (3). Poniższy wykres 2. obrazuje pokrzywdzone osoby, które założyły „Niebieską Kartę-A” w wyniku przemocy domowej.

Diagram 2. Pokrzywdzeni, którzy założyli „Niebieską Kartę-A” w wyniku przemocy domowej.

Powyższe dane wskazują, że w zdecydowanej większości kobiety doświadczają przemocy w rodzinie.

Uwzględniając rodzaje zachowań sprawcy, przemoc najczęściej dzielimy na: fizyczną, psychiczną, seksualną, ekonomiczną i zaniedbanie. Każdy z wymienionych rodzajów przemocy może przybierać różne formy. Ofiary rzadko doświadczają tylko jednego rodzaju przemocy.

Tabela 2. Rodzaje przemocy

Rodzaje przemocy	2013	2014	2015
Przemoc fizyczna	18	16	18
Przemoc psychiczna	45	33	40

Przemoc seksualna	-	2	-
Przemoc ekonomiczna	2	5	6
Zaniedbanie	4	4	1

Biorąc pod uwagę powyższe dane należy podkreślić, że dominującą formą przemocy, jest przemoc psychiczna, która ma miejsce we wszystkich przypadkach. Rzadziej występuje zaniedbanie czy przemoc ekonomiczna lub seksualna, choć można domniemać, iż nie duży odsetek tego rodzaju przypadków przemocy może być spowodowany niską świadomością wśród ofiar, iż poddawane są właśnie tym rodzajom przemocy.

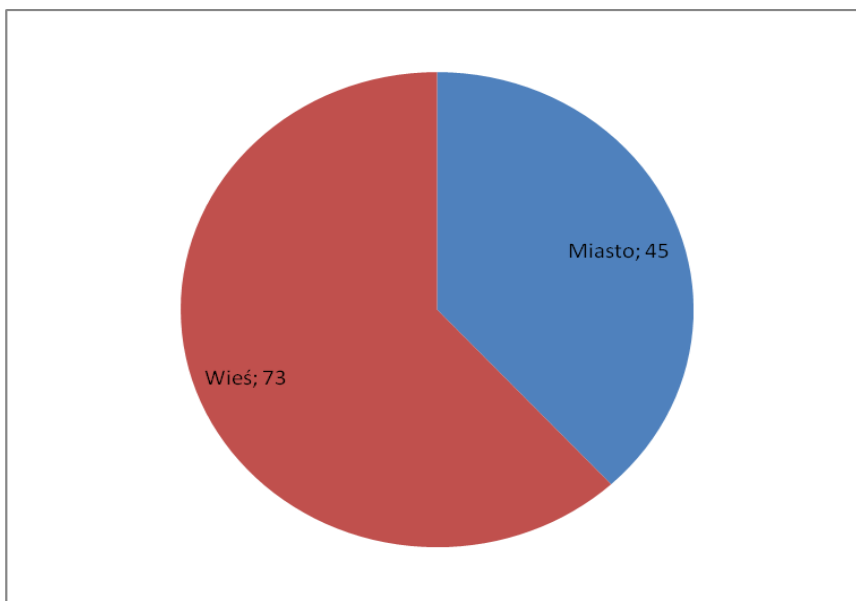
Przemoc kojarzona jest z niskim dochodem rodziny, alkoholizmem lub narkomanią. Badania wskazują jednak, że występuje także dość często w rodzinach o wysokim standardzie materialnym i pozycji społecznej. Analizując zjawisko przemocy należy zwrócić uwagę na miejsce jej występowania, co prezentuje tabela 3 i diagram 3.

Tabela 3. Miejsce występowania przemocy

	2013	2014	2015
miasto	12	17	16
wieś	33	16	24
razem	45	33	40

Z przedstawianych danych wynika, że w 2013 roku zdecydowana większość przemocy miała miejsce na wsi, rok 2014 charakteryzował się równowagą, natomiast w 2015 roku ponownie wzrosła liczba zakładanych niebieskich kart na wsi.

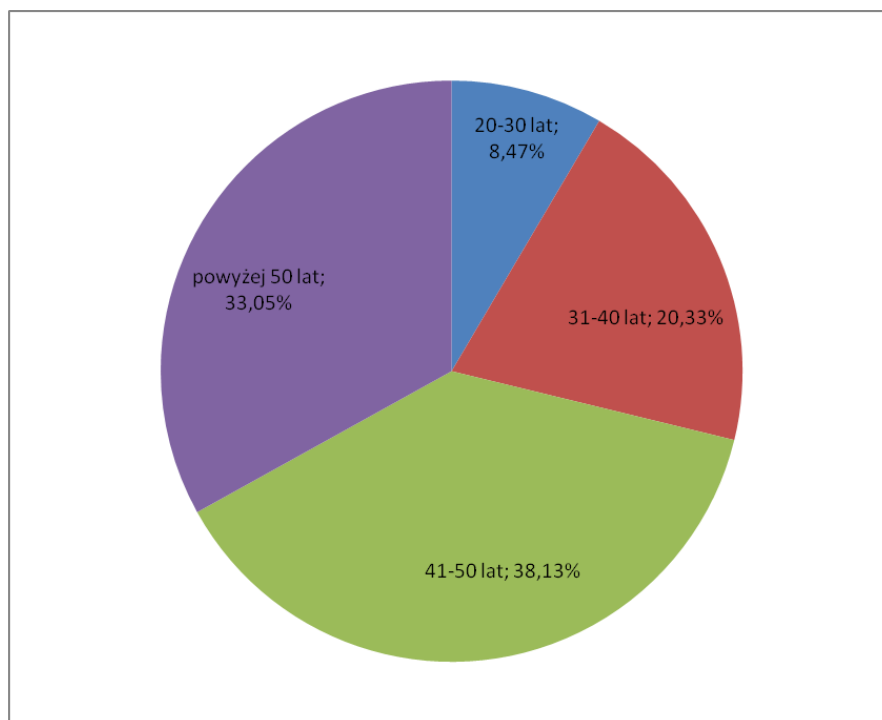
Diagram 3. Miejsce występowania przemocy

Podsumowując badane lata należy stwierdzić, że zdecydowana większość osób doznających przemocy miała miejsce na wsi. Wynika to z faktu, że tereny wiejskie zamieszkuje ok. 61% ogółu mieszkańców gminy.

Przemoc w rodzinach dotyka osób w różnym wieku. Przedział wiekowy osób objętych procedurą niebieskiej karty obrazuje diagram 4.

Diagram 4. Przedział wiekowy osób doznających przemocy

Analizując powyższe dane należy zauważyć, że największa liczba osób dotkniętych przemocą ma miejsce w przedziale wiekowym 41-50 lat, co stanowi 38,14% ogółu osób krzywdzonych, na drugim miejscu kształtują się osoby powyżej 50 roku życia -33,05 %, kolejna grupa wiekowa 31 – 40 lat dotyczy 20,34 %. Najmniejszy odsetek osób dotkniętych przemocą, bo 8,47% dotyczy przedziału wiekowego 20-30 lat.

IV. ZADANIA OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE

Pomoc społeczna

Celem działań pomocy społecznej jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenia trudnych sytuacji życiowych, których same nie są w stanie pokonać, a także zapobieganie powstawaniu tych sytuacji. Pomoc społeczna jest udzielana między innymi w przypadku przemocy w rodzinie. Bezpośrednią pomocą rodzinom i osobom potrzebującym zajmują się pracownicy socjalni zgodnie z ustaloną rejonizacją.

W ramach swoich kompetencji i zadań pracownik socjalny:

- diagnozuje sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- udziela kompleksowych informacji o możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie, formach pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc, możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- zapewnia osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb, schronienie w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie,
- może prowadzić rozmowy z osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz

informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie,

- wszczyna procedurę „Niebieskiej Karty” zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13.09.2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”.

Pracownicy socjalni, przedstawiciele pomocy społecznej są członkami zespołu interdyscyplinarnego lub grup roboczych współpracujących z zespołem interdyscyplinarnym. W razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą w rodzinie pracownik socjalny wykonujący obowiązki służbowe wspólnie z funkcjonariuszem Policji, a także lekarzem lub ratownikiem medycznym, lub pielęgniarką ma prawo podjąć decyzję o odebraniu dziecka z rodziny i umieszczeniu go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rodzinie zastępczej lub w całodobowej placówce opiekuńczo – wychowawczej. Pracownik socjalny ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia sądu opiekuńczego o tym fakcie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin.

Zespół interdyscyplinarny i grupy robocze

Gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności w ramach pracy zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej. Zadaniem zespołu jest integrowanie i koordynowanie działań jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez:

- diagnozowanie problemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowiskach dotkniętych przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc.

Do zadań grupy roboczej należy, w szczególności:

- opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie,

- monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy,
- dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

V. CELE PROGRAMU

1. Cele ogólne

Celem programu jest:

- 1) zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie i zwiększenie dostępności pomocy,
- 3) zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie

Cele ogólne będą realizowane m.in. przez:

- 1) diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie,
- 3) wsparcie rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie,
- 4) edukację społeczeństwa w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 5) podnoszenie kompetencji służb zajmujących się problematyką przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 6) oddziaływanie na sprawców przemocy w rodzinie .

2. Cele szczegółowe programu

Cel 1.

Diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Stęszew

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy
1.	Zbieranie i analiza danych dotyczących występowania aktów przemocy w rodzinie	a) Sporządzanie statystyk określających wielkość zjawiska przemocy i ich aktywizacja, b) Przeprowadzanie badań ankietowych w śród mieszkańców gminy.	2016 – 2020 każdego roku	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Zespół Interdyscyplinarny, - Komisariat Policji - GKRPA w Stęszew, - Szkoły z terenu gminy Stęszew, - inne jednostki działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cel 2.

Zwiększenie skuteczności działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy
	Prowadzenie przez Zespół Interdyscyplinarny zintegrowanych i skoordynowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie	a) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, b) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, c) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym, d) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie, e) monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą, f) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, g) zbieranie materiałów dowodowych zgodnie z procedurą „Niebieskiej Karty”, h) występowanie z zawiadomieniami do prokuratury o podejrzeniu popełnienia czynów określonych w art. 2 § 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i) udział w działaniach edukacyjno – informacyjnych	Działania ciągłe 2016 - 2020	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Zespół Interdyscyplinarny, - Komisariat Policji - GKRPA w Stęszewie, - inne jednostki działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Cel 3

Zapewnienie ochrony i możliwości udzielenia wsparcia osobom i rodzinom dotkniętym przemocą

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy/Partnerzy
1.	Zapewnienie schronienia i pomocy materialnej ofiarom przemocy w rodzinie	a) nawiązanie współpracy z instytucjami z terenu powiatu poznańskiego zapewniającymi schronienie ofiarom przemocy, b) udzielanie świadczeń pieniężnych	2016 - 2020	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie
2.	Zapewnienie wsparcia instytucjonalnego ofiarom przemocy	a) prowadzenie pracy socjalnej, b) prowadzenie poradnictwa specjalistycznego w ramach Punktu Konsultacyjnego w Stęszewie c) edukowanie ofiar w zakresie przysługujących im praw		- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie - Placówki oświatowe, - Zespół Interdyscyplinarny, - Punkt Konsultacyjny w Stęszewie - Komisariat Policji w Stęszewie, - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu.
3.	Łagodzenie następstw zjawiska przemocy domowej	a) motywowanie sprawców przemocy do udziału w programie korekcyjno – edukacyjnym dla sprawców przemocy, b) organizowanie grup wsparcia dla osób pokrzywdzonych i ofiar dotkniętych przemocą (w miarę potrzeb)		- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Komisariat Policji w Stęszewie. - Zespół interdyscyplinarny, - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu

Cel 4

Podnoszenie świadomości społecznej i wrażliwości na zjawiska związane z przemocą w rodzinie

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy/Partnerzy
1.	Edukacja społeczeństwa w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie	a) podnoszenie wiedzy w społeczności lokalnej problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez zamieszczanie informacji na stronie internetowej, rozpowszechnianie ulotek, materiałów edukacyjno-informacyjnych, w tym o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie, b) prowadzenie wśród dzieci i młodzieży profilaktyki w zakresie agresji i przemocy m.in. poprzez organizowanie zajęć w ramach szkolnego programu profilaktyki c) organizowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, d) współuczestnictwo w kampaniach prowadzonych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.	2016 - 2020	<ul style="list-style-type: none">- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie,- Komisariat Policji w Stęszewie,- Placówki oświatowe,- Dom Kultury- GKRPA w Stęszewie,- Zespół Interdyscyplinarny,- Służba zdrowia- kuratorzy

Cel 5

Podniesienie poziomu wiedzy i umiejętności osób realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy/Partnerzy
1.	Doskonalenie grup zawodowych zaangażowanych w problematykę przeciwdziałania przemocy w rodzinie	a) uczestnictwo w szkoleniach, doradztwie, warsztatach, konferencjach przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin uwikłanych w przemoc, w tym szkolenia z zakresu diagnozowania przemocy w rodzinie, realizacji procedury Niebieskiej Karty, (szkolenia wspólne resortowe), b) organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń między pracownikami różnych instytucji wchodzących w skład Zespołu	2016 - 2020	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Komisariat Policji w Stęszewie, - Placówki oświatowe, - Zespół Interdyscyplinarny, - kuratorzy

VI. ADRESACI PROGRAMU

Adresatami programu są:

- 1) Rodziny i osoby dotknięte bezpośrednio zjawiskiem przemocy,
- 2) Rodziny i osoby zagrożone zjawiskiem przemocy,
- 3) Przedstawiciele instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami zagrożonymi bądź dotkniętymi przemocą

VII. REALIZATORZY PROGRAMU

- 1) Podmioty działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 2) Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie.
- 3) Komisariat Policji w Stęszewie,
- 4) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

- 5) Placówki oświatowe,
- 6) Służba zdrowia,

VIII. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

- 1) Zmniejszenie poczucia bezradności ofiar przemocy,
- 2) Zwiększenie wiedzy instytucji zajmujących się przemocą w rodzinie na temat zjawiska przemocy – diagnoza rzeczywistego rozmiaru zjawiska na terenie Gminy Stęszew.
- 3) Zwiększenie skuteczności działań,
- 4) Zmiana postaw społecznych wobec przemocy,

IX. MIEJSCE I CZAS REALIZACJI PROGRAMU

Program będzie realizowany na terenie gminy Stęszew w latach 2016 - 2020.

Działania zaplanowane do realizacji będą wprowadzane w formie ciągłej.

X. MONITOROWANIE PROGRAMU

Kierownik OPS będzie co roku przedkładał Radzie Gminy Stęszew raport z realizacji programu. Realizacja programu będzie systematycznie monitorowana. Monitoring umożliwi wgląd w realizację podejmowanych działań, ocenę ich skuteczności oraz podejmowanie działań korygujących. Uzyskane informacje pozwolą na planowanie działań, rozwijanie programu w przyszłości. Monitorowanie programu będzie prowadzone przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie na podstawie informacji uzyskanych od realizatorów programu. Przy ocenie programu będą brane pod uwagę następujące wskaźniki:

1. Liczba osób/rodzin objętych pomocą,
2. Liczba osób przeszkolonych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
3. Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych,
4. Ilość uczestników grup wsparcia,
5. Liczba uruchomionych procedur „Niebieska Karta”
6. Liczba ofiar przemocy w rodzinie,
7. Liczba osób biorących udział w programach korekcyjno – edukacyjnych,
8. Liczba postępowań przygotowawczych wobec sprawców przemocy,
9. Liczba interwencji związanych z przemocą w rodzinie

XI. Finansowanie Programu

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Stęszew, będących w dyspozycji Ośrodka Pomocy Społecznej w Stęszewie oraz ze środków pozyskanych z innych źródeł.